

© 2026

Gedichten: Rob Theys

Tekeningen en opmaak: Emma Vanhille

www.robtheys.be

SKRIBIS is een onafhankelijk publicatieplatform.

Publicaties bij SKRIBIS worden uitgebracht in eigen beheer.

info@skribis.be

www.skribis.be

Rob Theys

In het grote meer

Gent, 2026, 98 p.

ISBN 978 94 935 2905 2

D/2026/3988/18

NUR 306

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd d.m.v. druk, fotokopie, microfilm of op een andere wijze zonder voorafgaande, schriftelijke toestemming van de auteur-uitgever.

A carrot is as close as
a rabbit gets to a diamond

Don Van Vliet, *Doc at the Radar Station*,
Captain Beefheart and the Magic Band, 1980.

IN

HET

GROTE

MEER

(conversaties)

Rob Theys

Klokkenmaker

De tuin waait weg! Wat moet je daarmee, tuinvrouw?
De wind rukt, het licht flikkert met zijn messen
struiken bukken, boom wil vluchten, ach, alles laat los.
Wat was wat en waar, wanneer?

De tuinvrouw hijgt van blad naar tak, grijpt wat ze kan
rent het berghok in. Ze slaat spijkers in de muur.
Ze bindt touwtjes aan bladeren en takken
elk hangt ze aan een spijker.
Elk krijgt een kaartje en een naam.
Tak van de linde. Roos van de oude rozelaar. De wind!
dringt in het hok, namen zwaaien, hij zal
alles stelen verder jagen - dat lange trage ononderbroken razen

Een klok ontbreekt. De vrouw maakt een klok
verdeelt de tijd in uren. Nu mag

nu voorbij en strak staan de touwen.
Niets gaat verloren, glimlacht de ijverige tuinvrouw
alle woorden bruikbaar om te vertellen
jaren later en in detail

dit was het rozenperk, dat was ik, toen.

Klokkenmaker	9
Een man, stilstaand en op het punt iets te zeggen	15
Handig toch, tijd, kies maar welke.	18
Met de zon in je ogen	20
Als een man die zijn gezicht verbergt	21
Stilstaand water	22
Ik blijf prutsen aan tijd, schroef het horloge open.	27
Het eigentijdmechaniek 1 en 2	30
Op het ogenblik	32
interludium	
Stil, hè?	36
Tussen, en	37
Contragewicht	38
Kracht/tegenkracht	
1 <i>Ik ging net bij de bakker langs, die stappen</i>	41
2 <i>niemand wil in uitvallend licht</i>	42
3 <i>Nog slaperig ben ik op mijn weerbaarst.</i>	43
<i>Paarden en jaguars</i>	44
5 <i>mensen als verzakkende huizen</i>	45
6 <i>Ik ben de assistent lichaamsverzorging in dit huis.</i>	46
7 <i>Ik weet me geen raad</i>	47

Kort humanistisch manifest	
<i>Het gedicht en ik wandelen in het bos</i>	49
Naar de natuur	53
Schuilen voor de storm	55
De dansers	56
Jackson Pollock zuigt aan een sigaret	60
Smartphone rinkelt. Dochter aan de lijn.	61
Onaf + onaf = af	62
Vleugelslag 1 en 2	67
Val-breek-techniek	69
Terrein	70
Jiu-jitsu voor beginners	72
Lied van de tuiniers	73
interludium	
Het grote meer	79
In de grote viskom	81
De dolfijnen	82
Waar is ze?	86
Voor en na taal	97

Een man, stilstaand en op het punt iets te zeggen

Naar Bernardo Giacometti

1

De twee mensen in de zaal zwijgen, ze verwachten wat van het podium.
Er is veel gebeurd, er is veel op te zeggen.
Ik ben de spreker.

Ik sta achter het doek en wacht met hen.

2

Inmiddels ben ik onbruikbaar voor toespraken.
Ik praat niet in proza, in van die fraai gestroomlijnde helderwaterzinnen
hoofdzin, bijzin, de boodschap in balans.

Ik besta in woorden in code.
Signalen voor het oor van de toevallige luisteraar-ontcijferaar
regels kort - kort - kort
en lang als in lang - lange flinterdunne uitwaaierende rafels

en

witruimtes. Ik hou van onderbrekingen.